

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

27. Dies Decembris. Aquila est Joannes, sublimum Prædicator; & lucis
æternæ, & internæ fixis oculis contemplator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

agnoverunt accepti Nuntii veritatem : quod mox sparsere in vulgus; & eos, qui audierunt, propriæ admirationis, & gaudii participes effecerunt. Hic habes compendium mirabilium, quæ fecit mirabilis Dominus, non tantum mirabilis in sanctis suis, sed in pannis suis. Imitemur concinente Pastores, in hac solennitate Pastoris boni? Itaque

Nos resonante lyrâ, modulemur carmina mira.

27. DIES DECEMBERIS.

Aquila est Joannes, sublimum Prædicator; & lucis æternæ, & internæ fixis oculis contemplator. *Santus Augustinus in Joan. tractat. 36.*

Dignitas sta-
buli Beth-
leemitici.

Ut toto corde diligamus natum Jesum: tribus voculis, nos non tam accendit, quam compellit, Discipulus ille, quem diligebat Christus: dum, videlicet, hæc scriberet: *Verbum, Caro factum est.* Ut inflammetur amore Dei, frustrâ alia excogitamus verba: postquam Verbum Increatum, fuit Incarnatum. Propter hæc sola verba quia tam sublimia, meritò Johannes vocatur Aquila; nemo volavit excelsius, quia nemo scripsit Divinus. Nos, ut Aquilæ evadamus ad parvam illam Aquilam: quæ non evolavit in altum, sed descendit ad ima: quæ non posuit nidum suum in arduis, sed in humilibus convolemus. Non, ut Pastores transeamus usque in Bethlehem, mox inde abituri: sed ibi commorando, mansionem faciamus. Parvulus Jesus, qui heri adhuc jacebat in præsepio: nunc, quasi humilior sublatus subsellio, consideret in Matris gremio: *Hinc Amoris jura, & leges dictat.* O felix au-

Pars III.

V u u

trum

trum Bethleem, & quocunque Capitolio nobilius ! Hoc stramineum mapale, & humile antrum, augustius, & sacratus est, quam ipsum Salomonis Templo : quia , qui hic jacet , plus quam Salomon est: pluris incomparabiliter facienda sunt bina illa, quæ stiparunt præsepe Infantis Dei, jumenta, bos, & asinus, quam duodecim illi, licet auro rigidi, qui thorum Salomonis stipabant, leonculi.

II. O casa gentilitia, Amoris Bethleem, in qua Jesus Amor triumphat ! amoenior nullies illa cisterna Bethleem , cuius undis levare sitim, Davidis votum fuit. Ah in te! ô specus, Patria Dei mei ! Ah in te, Ori- go fontis est ! cuius aquæ saliunt in vitam æternam: & ex quo, qui bibit, non siet iterum. O Bethleem ! ô na- tale solum Amoris ! ô horreum, & domus panis, unde Angeli fiunt immortales ! ô quale , in te frumentum conditum est ! frumentum electorum. O quale gra- num ex aridis aristis tuis eminet ! Granum, quod olim cadens in terram, & mortuum, fructum oppidò mul- tum, & centuplicato cum fænore adferet. O Puer au- ree ! ô Infans, Amor ! Tu, inter, paleas cunaru[m] tua- rum spica es: septem illis Pharaonis spicis, plenis, at- que formosis, una plenior, atque formosior, Tu, spica es, Josephi manipulo mille partibus præstantior: hunc enim stantem in agro , manipuli fratrum adorarunt : ante Te verò, sedentem ad dexteram Matris tuae, cœ- lestium, & inferorum genua curvantur. In cavo spe- luncæ illius antro jocosæ Amoris voces ludunt. Quod enim Bos , & Asinus anhelant : quod Pastores lo- quuntur ad invicem : quod Josephus Pastoribus nar- rat: quod Angeli canunt: quod Maria Virgo suspirat: quod parvus ille Deus, omnium Amor plorat: Omnia

Decer-
nia hæ-
dis nos-
amare.
profes-
cupo.
Amor
Tuus i
III.
ueum
tere in
sa terr
qui lin-
gire: sa
mensit
Christ
ci, mo-
peccat
tus, vo
modò
di met
gini m
sit pro
me; ca
egratu
falli v
menta
bant
me aff
non po
undau
lamita
consta-

Decemb.

Teffera.

1043

nia hæc, soni sunt: qui à specu Bethleem, ad aures cor-
dis nostri repercussi, non cessant clamare: ne cessa-
mare. Procumbo ergo ante thronum præsepii tui: &
professionem æterni amoris, ac servitutis Tibi nun-
cupo. O Puer, ô Deus! ô hominum, & Angelorum
Amor! ô Rex cordis meis! ô Imperator animæ meæ!
Tuus sum ex toto totus.

III. Sta hic viator in hac lutea spelunca, ad hoc fæ-
num præsepe: & dum vides eum, qui venit igitur é mit-
tere in terram: ut accendatur, algere, gaudium univer-
sa terræ plorare, Isaac, hoc est, Risum nostrum flere: &
qui linguis infantium facit dilertas, infantis instar va-
gire: sapientiam balbutire, fortitudinem tremere, Im-
mensitatem coarctari, Potentiam debilitari: denique
Christum, ut intret in gloriam suam, vix cœpisse na-
sciri, mox incepisse pati: de te, quid cogitas? Christus, qui
peccatum non fecit: qui ex Virgine est natus, vix na-
tus, voluit pati: & tu, qui in peccatis natus es totus non
modò pati refractarius recusas, sed vel umbra patienti-
di meticulosus reformidas? Ah! ut sim cōformis ima-
giui meæ: hoc mihi, quod tuæ olim sponsæ Tereſia,
sit pro symbolo: Aut pati: aut mori. Excipient igitur,
me; casus improsperi: exhaustiat me egestas: occupent
ægritudines: famas stringat: eludi meas spes sentiam:
falli vota: conatus excidere: circumfistant me tor-
menta: ferrum, & flamma, in meum caput incum-
bant: quæcumque sæva, & acreba, homines dicunt,
me affilient. Aquæ multæ falsorum horum fluctuum
non poterunt extinguere caritatem, nec flumina in-
undantium malorum obruent eam. Non habent ca-
lamitates impetum, qui amoris mei in Deum-Infantem,
constantiam, non dico, prosternat, sed vel quatiat. Nu-

Uuu 2

tritur,

tritur, & crescit adversis Amor : & ingruentia mala, in suam laudem vertit. Non volo, ô Amor meus, immori rosis ! dum cerno duras tuas, quibus incubbis, stipulas : non placet mihi, mors pallida in plumis, excipienda : opto potius vel fumosam, inter ignes : vel cruentam, inter enses. Non subtraho me i&tibus tuis, ô blande Puer : mihi eris blandus, etiam dum in me fueris sœvus : fieri, quâ lubet : quia volentem percutis.

Per Castra, & rastra, ignem, & ferrum, tendis ad astra.

28. DIES DECEMB.

Herodes persequitur parvulum: sed stellæ obsequen-
tis fulgor declarat Deum. *Gaudentius serm. 19.*

Amor Chri-
sti in nos.

I. **P**Arvulus ille Regulus, ut vel
tunc multos haberet sui Reg-
ni hæredes, permisit, ut in
parvulos ferrum stringeret Herodes : ut per Hero-
dem infantium sanguine, suam perficeret laudem.
Voluit vix natus, docere viam ad cælum, hoc est,
ad terram illam fluentem lacte, & melle, non esse la-
&team, sed cruentam, dum tot infantium voluit ef-
fundere cruorem. Hi parvuli, dum fuerunt primiti
Martyrum, aliis omnibus signum extulerunt ad Mar-
tyrium. Sed, dum Herodes, Christum, ut mortalem
hominem persequitur : Deum immortalem declarat
stella fulgens, dum illi obsequitur. Vel sic mundo se
prodidit mundi victoré, tot, quæ pro illo ceciderunt
victimi. Parvulus ille Pontifex, non hircorum, vita-
lorum : sed parvolorum infantium sanguine voluit
sibi litari : postea suum, ut Patri litaret, copiosissime
effusurus. Ut tu cadas talis Christo hostia: esto tui ip-
sius